

Nieuwsbrief oktober 2011

RSZK is 'In voor Zorg!'

Woensdag 28 september was een mooie zonnige dag met zomerse temperaturen. Een prachtige dag om van start te gaan met het project 'In voor Zorg'.

In dit project gaan we als organisatie onder andere bekijken hoe we de verschillende disciplines die we binnen onze stichting hebben, zo optimaal mogelijk op elkaar af kunnen stemmen.

Dit project wordt vanuit de overheid gesteund door middel van subsidie, die gebruikt wordt voor het inzetten van de 'In voor Zorg' coaches Corine Boer en Jeroen Schumacher. Zij ondersteunen de medewerkers op de afdelingen, de managers van verschillende onderdelen en geven vorm aan het project.

Andere manier van kijken

De programmaraad van het project heeft inmiddels een werkgroep communicatie aangesteld en deze belast met het ontwikkelen van een communicatieplan gedurende het traject.

Startpunt van het project was deze bijeenkomst, waarvoor vanuit elke locatie en zorgonderdeel afgevaardigden uitgenodigd waren. Na een eerste kop koffie en een korte toespraak van Dianne Engels, was het woord aan Marie Antoinette Bäckes. Zij is vanuit Vilans (kenniscentrum voor langdurige zorg) de contactpersoon ter ondersteuning van het traject.

Ze legde in een beknopte toespraak uit wat de bedoeling is van het project: de zorg voor onze cliënten met dementie zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen.

'In voor Zorg' locatiebordjes

Na de toespraak was het tijd om aan de afgevaardigden van de verschillende locaties en onderdelen de 'Wij zijn in voor zorg' bordjes uit te reiken. Dit gebeurde per locatie en onderdeel en ging vergezeld van een foto! Deze zijn op de website van de RSZK te vinden.

De uitgereikte bordjes zullen zo spoedig mogelijk door onze klussendienst goed zichtbaar opgehangen worden op de verschillende locaties! Dan is goed herkenbaar dat de RSZK 'In voor Zorg' is!

Remco Schoofs

Werkgroep Communicatie

Nieuwsbrief oktober 2011

Interne ketenzorg dementie.... waarom eigenlijk?

In de kennismaking met medewerkers vraag ik hen wat er hun ogen verbeterd kan worden bij de RSZK als we spreken over de interne ketenzorg dementie. Afgelopen week heb ik deze vraag gesteld aan enkele teamleiders. Eén ervan vertelde mij de volgende casus:

Meneer wordt eind 2010 aangemeld bij de RSZK en is geïndiceerd voor de zorg met zorgzwaartepakket 4. Het CIZ heeft de indicatie telefonisch met familie van meneer afgehandeld. Familie woont in de buurt en een verzorgingshuis van de RSZK lijkt een logische plek voor deze meneer. Op de afdeling in het verzorgingshuis die de juiste zorg aanbiedt is een wachtlijst. De familie van meneer is erg betrokken en heeft al veel ondersteund in de zorg thuis. Hierdoor heeft meneer al veel langer thuis kunnen wonen. Familie raakt echter overbelast en daarbij vindt de huisarts dat het echt niet langer verantwoord is dat meneer alleen woont. Overigens is de huisarts wel verbaasd dat meneer niet geïndiceerd is met een zorgzwaartepakket 5. Naar zijn mening is er wel degelijk sprake van een zorgvraag voor een verpleegafdeling gericht op PG. Familie twijfelt eraan of het al zo erg is met de dementie klachten van hun vader.

Meneer krijgt begin 2011 een plek aangeboden op een andere afdeling. De wachtlijst voor de juiste afdeling maakt plaatsing daar niet mogelijk, maar duidelijk is dat er iets moest gebeuren. Familie van meneer gaat akkoord met het aanbod.

Meneer begint meer zorg te vragen en er ontstaan steeds meer onveilige situaties.

Familie geeft aan dat ze de zorg niet toereikend vinden en er volgen gesprekken met de huisarts en medewerkers van de RSZK om een verpleeghuisindicatie aan te vragen.

Familie zit niet op een lijn en vooral één van de kinderen heeft moeite met de aanvraag en ziet erg op tegen een overplaatsing. Eind september 2011 wordt op aandringen van huisarts en na veelvuldig overleg nieuwe indicatie verpleeghuiszorg aangevraagd.

In deze casus is familie nu niet tevreden over de geboden zorg. Omdat meneer tijdelijk op een afdeling is komen wonen die niet expliciet ingericht op PG zorg is het niet eenvoudig voor medewerkers de juiste zorg te bieden. Zij doen wel hun uiterste best om het meneer naar de zin te maken. Daarbij is de familie het niet met elkaar eens over de mate van verwardheid en dementieklachten van meneer. Al met al is een heel complexe situatie ontstaan die lang duurt en veel energie kost van familie, huisarts en medewerkers van de RSZK van verschillende afdelingen.

De teamleider die betrokken is bij deze meneer en zijn familie verwacht dat het gesprek tussen familie, huisarts en medewerkers van de RSZK kan verbeteren. Met name het gesprek dat voortgaand aan eventuele plaatsing op een afdeling plaatsvindt, kan heel verhelderend werken.

Corine Boer, 'In voor Zorg' coach!

Nieuwsbrief oktober 2011

Wij zijn op zoek naar Ambassadeurs voor 'In voor Zorg'!

De oproep is afgelopen week verspreid en.. er hebben zich nu al drie ambassadeurs aangemeld. Kortom, meld je ook aan!

Aanmelden bij Corine Boer @mail c.boer@rszk.nl

Wanneer : eerste bijeenkomst donderdagmiddag 10 november 13.30 tot 15.00

Waar : locatie Kempenland, in Bladel.

Familiezorg

In voor zorg, zijn we allemaal. Het past bij ons zelf en geeft in een paar woorden weer waar onze passie ligt.

Het beste willen betekenen voor de cliënten die de zorg vanuit onze organisatie van ons ontvangt. Op 7 oktober is er een workshop geweest in Den Herd over mantelzorg.

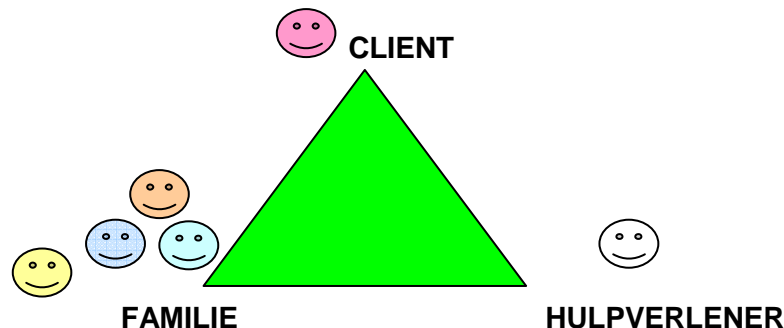
Ellen Willemse-Voster en Jeannette Kamps maken deel uit van het Expertise Centrum Familiezorg, zij hebben in één middag op een geweldige manier neergezet wat familiezorg inhoudt en wat wij als medewerkers in de zorg er mee kunnen.

Het begon met de volgende zin:

*"Alle gelukkige families lijken op elkaar, elke ongelukkige familie is ongelukkig op zijn eigen wijze".
(Tolstoj; uit het boek Anna Karenina)*

Deze zin is uitgeroepen als mooiste zin ooit vanuit de wereldliteratuur en het gaat ons helpen om familiezorg binnen RSZK gestalte te geven.

Familiezorg is relationeel werken in de vorm van een zorgtriade:

Als cliënt, familie en hulpverlener ben je verbonden met elkaar. Je hebt elkaar nodig om die zorg te bieden die de cliënt nodig heeft.

Om dit te kunnen doen zul je in gesprek moeten met **elkaar**.

Het vraagt van ons als hulpverleners om te denken vanuit nieuwsgierigheid en niet vanuit een oordelend vermogen.

Bekijk de cliënt en zijn/ haar mantelzorgers als een uniek systeem die allemaal in relatie staan met elkaar. Maar in die relatie heeft iedereen ook zijn/haar positie.

Nieuwsbrief oktober 2011

En juist dat maakt het ook interessant (*nieuwsgierig zijn*). Wat willen mantelzorgers? Waar hebben ze last van?

Sta er als hulpverlener open voor, dat ze aandacht, hulp, erkenning en waardering willen. Dat ze serieus genomen willen worden en een luisterend oor nodig hebben. Want hier hebben mantelzorgers last van. Niet alleen van ons als hulpverlener maar ook binnen hun eigen unieke familie systeem.

En daar kunnen wij als professionals iets mee!

Want wat maakt mantelzorger zijn nu zo zwaar...de familieband? De betrokkenheid of de liefde die je voor elkaar voelt? Niets van dit alles maakt mantelzorger zijn zwaar. Wel de zorgen; de kopzorg.

Ga met familie rond de tafel en zet de eerste stap. Want wat willen wij...als zorgtriade (*cliënt & familie & hulpverlener*).

- Wij willen het samen goed hebben met de partner/vader/moeder/cliënt.
- Dit betekent dus dat jij als professional kijkt hoe je betrokken partijen met elkaar laat praten.
- Door te vragen aan elk individu wat hij/zij wil.
- Wat ze samen als familie willen.
- Dit betekent niet dat wij probleem eigenaar zijn, maar wel dat wij als professionals samen met de familie kijken hoe we het samen zo kunnen organiseren zodat het eerste ontstaat:
het samen goed hebben met de partner/vader/moeder/cliënt.

Dat vraagt van ons als professionele hulpverleners het volgende; dat wij:

- op basis van gelijkwaardigheid in de zorgtriade (cliënt & familie & hulpverlener) met elkaar spreken
- nieuwsgierig zijn en niet oordelen
- luisteren, empatisch zijn en verwachtingen met elkaar uitspreken (duidelijk zijn).

Een begin kan zijn dat je op een hele simpele wijze met elkaar in gesprek gaat.

Benoem als eerste het gezamenlijke doel:

Het samen goed hebben met de partner/vader/moeder/cliënt.

En als tweede dat je elkaar hard nodig hebt om het eerste te kunnen bereiken.

Met dank aan Jeannette en Ellen van Expertise Centrum Familiezorg.

Sjanet Craens
Teamleider Zorg

Nieuwsbrief oktober 2011

In voor zorg = samen leren!

“Wetenschappers die hun wijsheid alleen uit boeken hebben, moet men op de boekenplank zetten.”
Wolfgang Eschker, Duits schrijver

In het project 'In voor Zorg' neemt leren een belangrijke plaats in.

Leren, dat klinkt zo makkelijk. We doen immers niet anders sinds het moment dat we geboren zijn. Maar leren op het werk, hoe doen we dat dan?

Ken je dat, je gaat naar een cursus en hoort iets waarvan je denkt: natuurlijk, zo moeten we het gaan doen. Vervolgens ga je weer aan het werk en voor je het weet ga je gewoon weer door met het oude.

De teamleiders zorg zijn nu bijna een jaar bezig met samen leren in een ontwikkeltraject. De afgelopen keer hebben we stil gestaan bij de wijze waarop je leert. Wat doe je met alles wat je in het ontwikkeltraject aangeboden is? We hebben daar een aantal zaken geconcludeerd:

- Leren moet aansluiten bij waar je op het werk mee bezig bent.
- Het moet niet alleen maar verteld worden, je moet ook ervaren wat het voor je eigen werk betekent.
- Het is belangrijk dat je na een training of cursus in de praktijk aan de slag gaat met wat je geleerd hebt. Hiervoor heb je anderen nodig. Om te bespreken hoe we de dingen doen of om elkaar te herinneren aan wat we afgesproken hebben.
- Het is fijn om samen te leren, wat de één moeilijk vindt, is vaak juist een kwaliteit van een ander. Als je dit van elkaar weet, is het makkelijker om elkaar op te zoeken en elkaar te steunen.
- Er is heel veel kwaliteit en kennis in de organisatie, we zoeken naar wegen om die nog veel beter op de kaart te krijgen en te gaan benutten.

Als we echt willen leren, vraagt het van ons dat we af en toe de tijd nemen om even stil te staan. Stil staan bij wat we doen en waarom we dat zo doen. Stil staan bij jezelf, stil staan bij elkaar. Alleen dan, wanneer we de tijd nemen om te kijken naar onszelf, om te reflecteren, kunnen we de stap naar echt leren maken. Maar hoe nemen we nu die tijd? Vanuit 'In voor zorg' zoeken we die ruimte door het vergroten van de 'regelruimte' van iedere medewerker. En wat dat exact betekent kan je vragen aan je teamleider. In de teamleiders cursus is dat aan de orde geweest en als de teamleider het aan je uitlegt, krijg jij informatie en leert je teamleider.

Nieuwsbrief oktober 2011

WE
LEREN

Kortom, leren moet je samen doen! Ik wens ons allen daar veel ruimte en plezier in.

Peet van Laar, voorzitter werkgroep Leren en Ontwikkelen.

Waar vind je informatie over 'In voor Zorg!' bij de RSZK

Extern : Website, www.invoorzorg.nl

Intern : W schijf / map 'In voor Zorg'

Coach: Corine Boer aanwezig maandag, dinsdag, donderdag
telefoonnummer 0497- 332719 Intern 1173 of 06-43456713.